

136
 ✠ καρόνοσ· εἰ τὸν αἰγιονίω ἀμυλω τὸν πρόδρομον· ἱ·
 ποίημα ἰωάννου μοναχοῦ. οὐτὸ ὄνομα ἐμ
 τέτακται ἐκάστη ἐμάτη ὡς αἰ· καμωὴ
 πρώτου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς αὐτῆ·
 πρῶτον φέρω μέλισμα σὺ τῷ πρόδρομῷ· ἱ· ο
 ἰω· ἡχος α· ὡ· α· σοῦ ἡ τροπαίουχος·

Πηλὶ μῆμου γλώσση ῥηπαρᾶ· καὶ μελωθεῖσιν ἔμφη
 δεσὶ χείλεσι· πρόδρομοι περὶ ῥοντα· μέμεβδελύξην
 μάλλον δὲ ἀγῆασον· διατῶσιν ὕμνων· τὸ σὸμ
 καὶ τὴν καρδίαν μου·

Ρήθροις ἰορδαίου ποταμοῦ· ὁ καταδύσας ἐλένη
 τὴν αἵβυσσον· ῥήθροις καταμύξεως· τὰς αἰμαρ
 τίας μου σοφὴ κατὰ διον· ἔδωκ ῥύων ὀμβροίς·
 τὸν λογισμὸν μου καταρδάσον·

Ωσπερ ἔως φόρος πρῶτος· φέρω τι κῶσκα ἰατοῦ
 ἡμέτελλας· μακάρι τὸν αἰνίσχοντα· παρθενικ
 ἀπὸ νεφέλης ἡλίου· τῆς δὲ καὶ οὐρανῶσ
 ἀσπρηζόμενος·

Τὴν αἰμαρωθεῖσαν μετὰ τῆσιν· αἰμαρτίων ῥοφῶν
 ἐπιχύσεσιν· λυγρὸς ὡν φανότατος· τοῦ ὅσκα ἰατοῦ
 προεωφοροῦ λαμπαντος· ἡλίου τῆς δόξης· κα
 τὰ γὰρ σὸν μετὰ μοίαια φωτὶ·

Θροσ τὸ κατὰ σκίον ἑσ· τὸν ὑψηλοῦ ὀψών καὶ ἀρῶ
 χωρον· θαλαμῶν τε καὶ ἐμψον· τὸν ἀσταλῶ καὶ
 ἀμθη πρᾶδειςον· τὴν παρθένον κόρη· ὡσ
 ἄπὸν ἔμεν ἰσωμεν·